

UÇAN HAYALLERİM

Büyük bir heyecanla sınava gireceğim sınıfın kapısında gözümü açtım. Ne kadar da çok pilot olmak istiyordum. Doğduğumdan beri hep hayalini kurduğum bu mesleğe sahip olma yolunda artık dakikalar kalmıştı. Rahmetli dedemde askeri pilottu.

O anda sınav heyecanını bırakıp gözlerimi kapattım. Gözlerimi açtığımda kendimi küçük ve şirin bir uçakta dumanların içinde buldum. O duman bulutlarmış, aşağıya bakınca anladım. Kontrol bendeydi. Uçağın pusulasına bakıp yönleri gördüm.

Aşağıya baktığımda Anıtkabiri ve ziyaret eden elinde Türk bayrağı olan çocukları gördüm. Bana el salladılar. Daha sonra Ankara üzerinden bir tur atıp Atakule ,Ankara Kalesi ve Kuğulu Park ı göklerden selamlayarak batıya, İstanbula doğru ilerlemeye başladım. Sayıları 7-8 olan küçük bir kırlangıç sürüsü bana yol arkadaşı olmuştu. Daha sonra önümden uzun kırmızı gagalı bir leylek geçti .Hava çok güzel ve güneşli olduğundan yolculuğum çok güzel geçiyordu.

İstanbula daha varmadan yeşil ve mavinin uyum içinde kaynaştığı, çocukluk yıllarımda da geçtiği Sakarya ve Sapanca Gölü nü hemen tanıdım. Belki beni tanıyan kuşlar vardır diye tüm martılara el salladım.

Havanın kararmaya başlamasıyla güzel İstanbulumuzun sembollerinden Sultanahmet ve Süleymaniye Camilerinin yüksek ve görkemli minareleri görüldü . Biraz daha ilerde Topkapı Sarayı tüm görkemiyle ayakta duruyordu.

Uçağımı döndererek, Kız Kulesi semalarından güneye, ege bölgesine ilerlemeye başladım. Hava sıcaklığı artmaya başlamıştı. İklim değişiyordu. Biraz yol aldıktan sonra oturan gelin edasında, bembeyaz ve kat kat travertenleriye Pamukkale karşıma çıktı. Ülkemden bu gibi doğal güzelliklere sahip olduğu için gurur duydum.

Sonra rotayı tekrar batıya yönelttim. Ankaranın güneyinden geçerek ,ülkemizin sayılı volkanik dağlarından Hasan Dağı ni selamlayarak Türkiyemizin incisi Kapadokya'ya doğru ilerledim. Kayaların ve taşların tarih boyunca doğa tarafından yoğrulduğu bir sanat eseri olan peri bacalarının üzerinden bir kuş gibi süzüldüm.

Hava kararmaya başlamıştı. Kendimi bir an içinde bulduğum uçakta bulunmamdan ailemin haberi olmadığını hatırlayıp, annem babam merak eder diye dönmek istedim.

Ankaraya doğru yol aldım. Evimizin bahçesinin arkasındaki yola inmek için aşağıya doğru yavaşlamaya başladım. O anda yolun üzerinde olan koyun ve kuzuları görünce heyecanlandım ve onlara zarar vermemek için yönümü değiştirdim. Yakıtım azalmaya başlamıştı. Uçağımı yere indirmek zorundaydım. Artık korkuyordum.

Tam o sırada bir gürültü duydum. O ses kapının açılma sesiydi. Annem kapının eşiğinde 23 Nisanda giyeceğim elbiselerimi elinde tutarak gülümsüyordu.:) ☺

Bir rüya görmüştüm ve uyanmıştım. İlerde olmak istediğim ve hayallerimi süsleyen pilotluk mesleğini böyle güzel bir düşde yaşamıştım.

Çok mutlu ve huzurluydum. Güzel bir ailem vardı. İdeallerime ve hayallerime saygı duyuyorlardı. Çok şanslıydım.

Ne güzel şey çocuk olmak ,hayallerde mutluluğu yakalamak ve yaşamak...

ALİZE VEFA SUNGUROĞLU

Incek Tek İlköğretim okulu

4-A No:17